

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ Č. 42

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

Calif III 1975

BADEN POWELL

1975

LOS ANGELES

Redakční rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

Baden Powell 1975

"Keby tu bol Baden Powell, mal by z Vás radosť.. "Tak nejako mi to povedal jeden z účastníkov Prvej Medzinárodnej Skautskej Besidky, konanej dňa 22 Februára 1975- /medzinárodný skaut.den./

Opravdu B.P. by mal radosť. Skautský odd. americký, českoslov. litevský, maďarský, poľský a zástupcovia ruských skautov sa striedali v spevoch, tancoch a skautských hrách.

Br. Hm. Tadeusz I. Borowski - zástupca hlavného vedúceho poľských skautov v USA, predstavil vedúcich rôznych skautských oddielov a už prichádza skupina amerických skautov s americkou vlajkou, českoslov. skupina s českoslov. vlajkou, atď, atď. a zapalujú sviece, ktoré symbolizujú 10 bodov skaut. zákona.

Poľsky kňaz, -skaut-rev. Pstor Zbigniew Olbrys, oficiálne zahájil program kratkou modlitbou. Nasleduje minúta ticha, za zomrelého Badena Powella, za skautov a skautky, ktorí zahynuli v koncentračnom tábore a za tých známych a neznámych, ktorí ešte stále odporujú komunistickému zlu v krajinách za železnou oponou.

Br. Bob Stoessel, člen Medzinárodnej organizácie býv. skautov a skautiek, prečítal dopis od dcery Badena Powella a stovky skautov a skautiek spievajú anglickú pieseň "My Bonnie.."

A už nastupujú naši skauti, aby jako prví, zaspievali česke skaut. piesne, národné piesne a zatancili tanec. Hromové "DE-KU-JE-ME-, bolo im odmenou za ich bezvadné vystúpenie. Prichádzajú skauti litevskí a odmena je GRA-ZU, skauti maďarskí, odmena KO-SO-NOM, skauti poľskí a odmena DZIE-KU-JE-MY.

Nasleduje krátka prestávka a po nej pokračovanie v skaut. hrách. Každá národnosť pripravila hru pre ostatné narodnosti.

No nič netrvá večne. Uprostred sálu je umelý táborak a okolo neho v kruhu naše skautky, v ďalšom kruhu, skauti a vonkajší kruh tvoria rodičia a býv. skauti. Spoločne spievame "Day is done", Zapad den-. Program sa končí, radosťne i dojata odchádzajú účastníci domov, aby sa zase stretli na letnom skaut. tábore, ktorý bude v Auguste tohto roku.

BE PREPARED - BUĎ PRÍPRAVEN - BUDEK - JUMUMKÁT - CZUWAJ

-fakir-

N A Š I S K A U T I V E V R O P Ě.

Četli jste v posledních číslech STOPY zprávy o táborech našich skautů ve Švýcarsku u Kanderstegu / 40 dětí / v Zátocce Dobré Naděje / 80 dětí / a v Německu v táboře Severka u Hanoveru /40 dětí/

Naši skauti ve Švýcarsku vytvořili tři oblasti : Curych, Bern a Baden. Spolupracují těsně s národní organizací švýcarských skautů a jeden z oddílů je přímo u nich organizován. Vydávají svůj časopis Tam - Tam pěkně ilustrovaný a skutečně časopis pro děti.

V Německu se vytvořil oddíl ve Frankfurtu a Karlsruhe.

Časopis Skaut - Exulant , který byl až dosud organem skautským zůstává jen časopisem Dálkové Školy.

Další oddíly skautů se tvoří v Severním Německu.

Tábory našich skautů jsou vybudovány podle našeho tradičního vzoru a místní skauti i veřejnost obdivuje zvláště naše podsady. Jsou z prken, nebo z kulatiny. Náčelník švýcarských skautů / Feldmaršal/ Jindřich Graf navštívil jeden z táborů a chce poslat skupinu místních skautů do našich táborů příští rok, aby se naučili táborovému umění od nás. Noviny píší hlavně o důmyslných táborových stavbách jako kuchyně, kamna, mostky a o malebných zákoutích kolem táboráků.

Místní mládež ve Švýcarsku a Německu se daleko více poameričtila a v táborech se užívá všech moderních vymožeností jako telefonu, automatických praček a amplionů zatím co naše mládež se na to dívá jako na pačourskou změkčilost

P r o f . D r . J o s e f K r a t o c h v í l - B a b y
š e d e s á t .

Baby začal skautovat v dvacátých letech v Brně v 13. oddíle. Později, ještě před válkou se stal jedním z vedoucích činovníků katolických skautů na Brněnsku. Po válce dostudoval univerzitu a získal doktorát zoologie a biologie a později i zoopsychologie. Při tom dále pracoval v Junáku . Po roce 1948 odešel do ciziny a přednášel na Ukrajinské Universitě ve Stuttgartě a učí na gymnasiu tamtéž. Od padesátých let vedl kursy Dálkové Školy v Německu, Norsku a pak na Kostivalu. Přes dvacet let vydával časopis Skaut-Exulant a napsal řady příruček pro Dálkovou Školu dvě studie o Komenském a vydal také znova svou skautskou povídku, "Stateční hoši".

Odchází z našich řad, aby se věnoval plně dálkové škole a své vědecké práci v sociologii zvířat, které věnoval řadu let a podnikal cestu za polární kruh, kde pozoroval život sobů a do jižní Afriky, na poušť Kalahari, kde studoval život zvířat i primitivních domorodců. Napsal několik vědeckých prací z tohoto oboru a pracuje na dalších.

Místo E v r o p s k é h o N á č e l n í k a zatím nebude obsazeno . Bratří z různých zemí jsou ve vzájemném styku a sami si zvolí, až toho bude potřeba, aby jejich práci koordinoval. Musíme nyní počkat, jak se práce vyvine.

Velikonoce u nas doma

Takova Alšovská krajina, zakrut venkovské, rozjezděné vozové cesty, kterou roubí jitrocel bodlak a tráva, také nějaký ten ker. Parami zakalený obzor je směsí nevyrazně modří, sedí a rží, čtyři topoly s prorodilým listím zdurazňují neproměnný klid horizontálních, mírně zvlněných linií. Nízký pruh modrobílého kouře jako dlouhý, lehký, závoj se pláží nad oranžicemi. Prazdne, vybraně, dosud nezorane bramboristé. Boží muka, tolikrát opravovaná a tolikrát květinami s polí zdobena, svítí belostí, na krouzku pod zaslým obrazkem se černají uschle snítky nějakých pozdně květoucích květin.

Několik husí s krky ohnutými k zemi trpělivě hledá ve zbytcích ztemnělého jetelíste. Obloha je tichá, zachmurená. Tajuplně Velikonoce, zvlátní jméno dnu pasíjového týdne, z nichž každý má své nepopsatelné fluidum, do kterého se hálí, kolik obrazku a stránek v nevázané knize vzpomínek. Co znamená dálka pro vzpomínku, méně než nic.

Veliký Pátek v te naši vesnička v Bezkydech. My, děti, jindy tak hloucně ozívající dráha a přilehlý les, touláme se nějak krotce namestíčkem a polovesnickými uličkami, ustíciemi ke kostelu. Jeho brána je otevřená dokorán. Před hlavním oltářem leží na nízkém podstavci Ukřížovaný. Nevím proč, ale Veliký Pátek není nikdy v mých vzpomínkách slunněný. Je chmurný, tichý, vlhý, bez jasavých rozdílů světla a stínu. Líde v nich jsou vážní. Vidím ženy v tmavých satech a satech přichází jednotlivě nebo v malých skupinách, s hlavou sklonenou vcházet do kostela, poklekat a křížovat se, vidím kostnaté a vrascité ruce držet modlitební knihu s bílými, kostěnými deskami a kovovým křížem, klokcový ruženec, jehož zrnka v pravidelných předstávkách probíhají mozolovitými prsty. Vidím hlavy žen a mužu nachýlovat se nad ranami Spasitelovými. Jáký rýzí, upřímný projev pokory a smutku pramenící v mysteriu Utrpení a Vykoupení. Každá celá hodina Velkého Patku je dobou, kdy se strídají malí ministranti, u Božího hrobu klecí. To je velká příležitost obleci jednou za rok ministrantské roucho. Oblekali jsme je v sakristii a sotvaze nás zahálilo od krku k patám, přestali jsme žít vsednímu světlu. Prímo posvatně jsme poklekali s rukama sepjatými, aby chom vystrídali předchůdce. Kdyby bylo slo nedýchat, jisté jsme nedýchali. Celou hodinu jsme byli nehnutými sochami. Takový byl náš Veliký Pátek, - pochmurný, tichý, tajemný a velebný zároveň.

Bílá Sobota vsak měla již od rána v sobě cosi radostného. Vidím jí vždycky slunněnou. Dopoledne ubíhá rychle. Poledne radí a s ochotou někdy až nadměrnou oznamujeme rehtáckami, zvony odletěly do Říma. Odpoledne je pro nás dobou netrpělivého očekávání. Dodrzuje se pust, někdy ne už tak přísný, jako včera.

Moje Bílá Sobota je jasavá, zvláste její večer. Celá vesnička tóně v kmitavém, táhleém zvuku varhan a zvonu. Vidím belavá nebesa zdobena bohatě necím trpytným, sedivou hlavu pastýře dusí, slavnostní tvare důstojných občanů nebesa nesoucích, slyším hrát vysnorenou kapelu, známí i neznámí jdou v mohutném průvodu, hasiči, veteráni, spolky a cechy, z nichž nejpusobivejší jsou rezníci se sekerami na ramenou. Vidím stejnokroje vojenské a úřednické, savle a kordy. Slavnost Vzkříšení, vždycky navečer, když se stmívá. Není ještě noc, ale není už den. Vsude v okech, planou světla svéc. Vsude zaplává světlem. Svíčky o oknech, zasazene do vydlábane rípy, obalene barevným papírem. Nejvíce je jich tam, kudy se ubírá slavnostní průvod. Svítí, dokud neshorí, dlouho po skončení slavnosti. A my paní kluci, milujeme neskonale nevsední osvětlení, skaceme od domu k domu, přitahováni světlem, jako musky. Kasná u kostela odrazí na své plošce vsechna světla svého okolí.

Resurrexit tertia die - třetího dne vstal z mrtvých.

Snad čtyři desítky let uplynulo od té doby. Jak to tam bude vypadat letos? Neríkejte mi, nedohadujte se. Zachovejte si podobný obraz živý. Zavřete semnou oči a nechte si v duchu hlaholit ty vzdalene zvony Bílé Soboty, zvony VZKRÍŠENÍ.

A až se snad vrátíme, budou vsechna Vzkříšení ještě slavnější, ještě vroucnější.

Bedřich

A co dívčí kmen. . .

V Evropě oživilo znovu čs. skautské exilové hnutí. Děti, které prošly alespoň jedním táborem bude kolem dvou set. Děvčat je z toho asi polovina. Činovnícký sbor je představován řadou zkušených skautů, ale jenom dvěma skautkami se skautskou minulostí. Jsou to Pirátka a Hanka, vedoucí táborů Kostival 73 a Zátoka dobré naděje 74.

K nim budeme však moci počítat i frankfurtskou Squaw, která výdatně pomáhá Stášovi a Vinettouovi. I když se o skautské hnutí začala zajímat až v Exilu, je její zájem opravdu živý a věříme, že svou celoroční práci ve frankfurtském oddíle bude moci korunovat letos pobytem na táboře. Na táboře byla také významnou pomocnicí Irena, která kdysi vedla pražskou dívčí sedmičku, ale v intenzivnější práci jí brání nevýhodná poloha-bydlí totiž ve Stockholmu.

Mezi ty mladé patří Obelix, autoritativní a zodpovědná studentka medicíny a kolem ní družina Bobrů. Bobři jsou asi tak od čtrnácti výše a dovedou všechno: připraví kdejakou hru, vtipná čísla k táboraku, plavou, veslují, hrají na kytaru, zpívají, vaří, staví táborové stavby, kamna, stany, ušijí družinové vlajky, kreslí, píší, přispívají do časopisu, ale hlavně-Bobři jsou dobrá parta opravdových kamarádek, které nejen, že nezkazí žádnou legraci, ale které nenechají také nikdy jedna druhou v bryndě.

Mezi skautky a světlušky se hlásí každý rok nová děvčata. Děvčata od sedmi do deseti let jsou ubytována v klubovně a mají své "chůvy". Jsou to malé děti, pro které život pod stanem-a zároveň pro mnohé první odloučení od rodičů-bybyla příliš velká zátěž. Jakmile některé "Batole" složí světluškovský slib, přejde do stanového tábora.

To, co jsme prožily my samy ve svém dětství ve skautingu, byl zážitek tak silný a nezapomenutelný, že jsme se cítily proti ostatním dětem bohatší. Skauting dal našemu životu novou náplň, a směr. To je pochodeň, kterou bychom chtěly předat nové generaci.

-pirátka-

Redakcia Stopy vřele doporučuje skaut. časopis TAM-TAM.

Časopis TAM TAM je určený hlavne pre tých najmenších.

Adresa : Tschechoslowakische Pfadfinder in der Schweiz. CH-8125 ZOLLIKERBERG, Postfach 120.

MŮJ PRVÝ VÝLET DO ÚDOLIA RIEKY "KERN RIVER"

Bolo už tma keď sme dorazili k Ponížilom. Oldove auto tam už stálo. Netrvalo dlho kým sme boli všetci zhromaždení, nabalili sme veci do auta, nasadli a vyrazili. Bolo nás osem: Olda samozrejme, Yvona, Jano, Mark, Michal, Martin a Marcel. A ja.

Bolo okolo polnoci, keď sme zastavili na noc. Dobre nebolo okolie vidieť, len matne som rozoznala vrchy a stromy.

"Ako sa vám tu páči?" Olda sa spýtal. Dívali sme sa dookola, hľadajúc niečo na pochválenie. "No... obloha je veľmi pekná" napokon sme uznali. Netrvalo dlho, kým sme všetci boli zababúšení v spacích vreciach, ani hlavy nám nebolo vidieť.

Ráno, keď som sa zobudila a poobzerala dookola, videla som okolo seba spacie vrecia, len divné tvary, ktorých prezrádzali, že v nich aj niekdo je. Raňajky. Nikdy sa neverím rozhonúť, či je to vyššia kvalita kuchyne, alebo niečo psychologické, no fakt je, že jediný raz kedy dokážem zkozumovať na raňajky vajcia je na Oldových výletoch. Alebo môže to byť to, že nemám voľbu?

Išli sme v úzkom údolí podľa južnej vetvy Kern rieky. Nie kedy bola celkom široká, no väčšinou to bol len potok. Chodník nás často viedol cez vodu, a často, vlastne väčšinou cesty, sme sa museli škríabať vedľa a cez balvany. Ešte ráno trochu popráchalo,

Veľká skala trochu vyčnievala. Pasujúce suché miesto na uloženie vecí. Blízko bola malá jaskyňa, aj pred ktorou vyčnievala skala, a pár stromov ju ďalej chránilo proti dažďu. Michal ju objavil, no Olda povedal, že dievčatá majú mať najlepšie miesto.

Mám novú predstavu pekla: nekonečné rozkladanie stanov v priestore príliš malého pre nich, v blate a ležáku, a v zemi príliš rozmäkutej pre kolíky. Dať uznanie kde patrí, musím síce priznať, že Mark robil väčšinu práce. Ale čo nás naozaj dostalo bolo, že okamžite ako sme skončili prestalo pršať a viac ani nepršalo.

Napriek všetkému v noci nepršalo. Ráno Olda išiel trochu ďalej chytat' ryby, my sme mali ísť na prechádzku. Marcel a Martin tiež boli ryby chytat', a to tak horlivo, že mali topánky i nohy až po kolena premočené. Tak sme ich nechali usušiť sa pri ohni a my sme sa išli prejsť. Predtým som si neuvedomila, aké bolo to údolie krásne, z vyššej polohy bol lepší výhľad, dole sa vlnila voda, zelené borovice, žltá-hnedé brezy, oproti strmá skala. Vrátili sme sa o dvanaásť. Olda prišiel trochu neskoršie z plno rybami, aj Marcel chytil pár. Boli sme už zabalení, teraz sme len spravili posledné prípravy, a vydali sme sa na spätočnú cestu.

Späť do auta, viac driemania a našli sme sa u Ponížilov. Vybalenie vecí, rozlúčenie sa -- a koniec krásneho výletu.

Napísala:

Karola S

z los angeles...

... Z REDAKCIE: Lutujeme, že sme nemohli uverejniť dva články. Uverejníme ich na budúce. Prosíme píšete len na jednej strane papiera a pokiaľ možno, téma nech je tiež na jednu stránku.

... Z ADMINISTRÁCIE: STOPA do Európy leteckou poštou, vďaka br. Cipovi, ktorý nám rozposiela Stopu v Európe, zdarma. Peniaze tak ušetrené použijeme na poštovne-letecké. Ešte raz vďaka Cipo.

Podporu na Stopu: J.D.5, M.H.6, J.W.6, V.K.20, Dr.B.3, A.K.5, J.N.5, E.J.S.5, P.M.£2, J.N.5, Teda 10 členov skautov z celkového počtu 150 odoberateľov-skautov?.

Dakujeme za vianočné karty, a opakujeme pranie všetkého najlepšieho./celkove 3 karty./

... EXPLORERS v LA. za minulý rok mali celkom 14 celodenných i dvojdenných výletov. Na tento rok majú naplánované celkom 10 podnikov do konca júla.

Jaroslav Foglar od Bobří řeky sedmdesátník ?

Radko K ,Grenada, W.I.

Pokud jsem se nezmýlil v počítání, příštího roku bude Jaroslavu Foglarovi, známému spisovateli pro mládež, publicistovi a bývalému skautskému pracovníku sedmdesát let. Píši proto tento článek neboť se cítím zavázán k tomu nevědnému člověku, v jehož oddílu - pražské dvojce - jsem jako hoch strávil několik úžasných let.

Jaroslav Foglar patří k těm šťastným lidem jejichž život je zcela integrován, má jeden směr a jednu náplň. Foglarovo působení jako spisovatele pro mládež a jako skautského vůdce nelze označit za dvě různé, byť spřízněné činnosti. Oboje jsou jen zdánlivě různé výrazy jednoho nikdy neutuchajícího a živelného zájmu: Jeho věčné stejné entusiastického obdivu, lasky a nadšení vůči chlapecké mládeži procházející prchavým, efemerním okamžikem vývoje ke konci předpuberty a s pubertou před dveřmi. Psychologie a osobnost hochů kolem třináctého věku vyvolávaly ve Foglarovi něžnou uctu jakou u jiných lidí stimulují náboženské zážitky. A jak výborne je Jestráb (Foglarovo skautské jméno) znal! Ne všeobecně, s generalisováním, ale jako jedince, neopakovatelné originály, křehké lidské bytosti na cestě k mužství. Myslím, že Foglar nikdy nezapomněl jediného chlapce který kdy prošel jeho oddílem. Každý se stal součástí jeho života, ne po dobu kdy zůstal ve dvojce, ale na život.

Jestráb se vyznal v klukovském zájmu a tělesnou zdatnost a soupeření, o růst a vyspívání, v předpubertních a ranně pubertních exklusivních přátelství, často velmi krátkého trvání, jež někdy nechápající a těžkopádní rodiče omylem považovali za erotickou abnormalitu (srov. knihu Rogier Martina du Gard o rodině Thibaultů), jejich zájem o dobrodružství, nebezpečí a romantické sklony. Průza hraje zvláštní úlohu ve Foglarových románech (Záhada Hlavořámu, Chata v Jezerní kotlině atd.). Jestráb není snilek a věnuje ve svých knihách značnou pozornost chlapcům zlomyslným a škodolibým, hrubým a agresivním, jimž, hlavně ve škole, musí citlivý a idealistický hoch celit a uchránit se před jejich zhoubným vlivem.

Zajímavé je jak malou úlohu hrají rodiče ve světě Foglarových hochů. Jeho chlapečtí hrdinové jsou skoro jako sirotci. Jejich život se většinou odehrává ve škole, na ulici, na hřišti, v přírodě. Foglar sám ztratil otce brzo, ale byl dojemně oddán své matce. Uspořádal však ze zkušenosti s hochy, že většina pražských rodin jeho generace, hlavně rodin nižšího středního stavu nebo dělnictva (z kterýchžto vrstev se jeho skauti rekrutovali) neměla tu soudržnost, jako na př. anglická rodina třicátých a čtyřicátých let a mládež u nás se vymykala rodičovskému vlivu a žila svůj vlastní život, často rodičům neznámý. Jen zřídka hrdinové Foglarových knih jsou středoškolská studenta; jde většinou o žáky občanských škol ("měšťanek").

Děvcata hrají ve Foglarových románech minimální úlohu; i to plně vyjadřuje předpubescentní praxi jeho postav. Jde o hochy, jejichž vyvoj gonad jenom započal, jejichž hlas je dosud vysoký deskant nebo chraplavé či měkké alto a kteří dosud nepoznali emocionální a názorový zmatek a havok pubescentu způsobený hormonovou přeměnou. Absence děvcát v Jestrábových dílech byla částečně zapříčiněna i tím, že naše školy byly většinou segregované a že u nás nebylo zvykem slavit narozeniny dětí a pozvat k nim chlapce i děvčata a vůbec pěstovat domácí koedukaci pro přátele synů i dcer, jako je tomu na př. na anglosaském západě.

Jako v skoro celé naší české literatuře tohoto století, náboženský život a náboženské zážitky nehrají žádnou úlohu u Foglarových postav.

I my kdo s Jestřábem žili, taborili, rozumovali a snili a to v letech našeho vyvoje kdy jsme byli obzvláště citliví a měli velký smysl pro pozorování, nemohli bychom s jistotou říci zda je agnostik, prakticky ateista nebo člověk varící. Byl-li nábožensky, bylo to náboženství zcela individualistické, soukromé a nesdílené. Pro organizované náboženství, církve a bohoslužby neměl určité smysl.

Jeho životní názor byl však puritanistický ne hedonistický. Ustatně celý náš skauting byl puritanisticky orientován. I vůdcové a činovníci neměli kouřit a neměli pít alkoholické nápoje. V takovém Holandsku, kde všichni muži kouří od chlapeckého věku, by to bylo nemyslitelné. Foglarovi chlapečci procházejí vážnou mravní krizí když vykouří první a druhou cigaretu. Co má autor na mysli je asi fakt, že s kouřením zakázané cigarety hoch poprvé vážně odmítá autoritu a vůdčí úlohu rodičů a dospělých. Vstupuje také asi do nového, autonomního pubertního období a tak se odcizí Jestřábovi, který (jako Pierre Joubert na poli grafického umění) je znalec a obdivovatel odrůstajících dětí a ne mladého mužství. V tomto období prvního kritického postoje k autoritě hochi také začínají mít intenzivní zájem o pohlavní sferu a to už v polarisované formě, zaměřené k druhému pohlaví. Za našeho mládí hochi v Praze i na venkově říkali o chlapcích tohoto vyvojevého stupně, že jsou "už zkažení". Nemyslili tím, že se stali cyčkými, kariéristy, že ztratili důvěru v lidi, v slusnost, ve vítězství dobra ve světě. Mnozí z nás se bohužel takto zkaží a někteří vlivem hrozného prostředí se tak zkaží i před tím čtrnáctým nebo patnáctým rokem. "Už zkažený" znamenalo že chlapec začíná mít jasné sexuální zájem o děvčata a že se holedba před druhými svými dobrodružstvími v tomto ohledu, zpravidla vybájenými. Foglar, věčný chlapec, který jako Petr Pan vlastní zkušeností nikdy nepřekročil tuto bariéru, ale emočně zůstal chlapcem, obvykle zjistil, že ho ti hochi přerostli a že jim už tak nerozumí jako před tím i když je má rád. Obvykle vystoupili z oddílu. Nezmizeli však z jeho života. Zůstali v památce na dne jeho duše jako nějaká vylišovaná, blednoucí květinka připomínající dávno radostné dny plné pohody. Snad ta květinka dokonce ještě voní, i když jen velice chabě.

Jako spisovatel, Jestřáb má je úžasné citlivý k ročnímu cyklu čtvera období: jaro ho vzrušuje jako ty jeho chlapce (Frani Šranka "Stříbrný vítr"?) a deštivé, podmracné dny ho plní melancholií jako Ludvu Grygara ze Španělských Mlýnů. Vádně miluje Prahu, předměstí starých usedlostí a bývalých vinic jako je Balabenka, Kaplanka, Parkárka, Havranka, jejichž prejzové střechy už dávno padly v obět krumpáci a udělaly místo pro nové vilové čtvrti. Má rád starobylé plynové svítelníky, jaké už dávno zmizely z ulic, opryskané barokní domy, kočičí hlavy v dláždění slepých uliček, krivolake dvorky plné sudů, dvoukolevých vozíků a různého haraburdí, strašidelné skápy, a půdní vikýře, stoky a platany, vrzající vrátka a vltavské podbrzí. Ve dne a hlavně za soumraku. Místy nezajímá se však o ně v jejich liduprázdném, osamelém stavu, ale zabydlené chlapci, tajuplným, jedinečným národem, jejichž tajemství s nimi sdílí jako malokao jiný. Foglarův svět je mizející svět. V tom ohledu jeho knihy jsou zřetelně "dated". Jde o kulturu staroměstských a malostranských a snad i předměstských zřízenců, maloobchodníků a remeslníků, lidí kteří většinou patřili k Národně Socialistickému názoru. Ti chudí lidé první republiky, pracující lidé, zapasili o existenci, ale nebyli v zoufalé situaci. Kolo bylo pro Foglarovy hochy luxusem, mohli si však našetřit na výlety a na výstroj.

Oficiální i neoficiální literární kritika Foglarovi neporozuměla. Pamatuji se na schůzku odboru pro dětské písemnictví v Masarykově ústavu kdy známí kritikové dětské literatury - zaměstnáním většinou učitelé -

vyslovili o Foglarově díle zdrcující kritiku. Žřejmě jim byl svět třináctiletých hochů španělskou vesnicí. Jeho genius jim byl zavřenou knihou. Jeden známý dětský spisovatel - knih spíše nudných a školometských - o jednu nebo dvě generace starší než Jestráb ho dokonce podezřívá z plagiátu. Romantická kniha "Přístav volá", poněvadž tak realisticky inscenována do přímorského města, byla příčinou toho podezření. Prý ji preložil, asi z nesciny! Také nevšední volba jmen "chalpců" ve Foglarových knihách, která asi má hluboké psychologické příčiny, nevoněla těm školometům, kteří si přivlastnili monopol na kritiku dětské a mládežnické literatury.

Foglar mohl celkem nerušeně působit za okupace i za komunistické vlády, ne proto, že by byl oportunist a ~~za~~ quisling, ale proto, že zůstal emočně a zajmově chlapcem před čtrnáctým rokem. Chápací toho věkového druhu jsou zcela apolitici; nesdílejí zájmy a názory dospělých..

Pochybuji, že angličtí skautští vůdci by napsali knihy podobné dílu Foglarovu. Mohou napsat úspěšné a oblíbené knihy pro hochy, ale jiného druhu a s jiného hlediska. Neboť v Anglii vůdci jsou obyčejně lidé trochu starší, ženatí, s rodinou, a ne lidé chlapecké mentality jako kdysi skautští vůdci ve Francii a v Československu, který byli obyčejně věkově hochům velice blízko. Naš skauting, jako kdysi skauting francouzský, byly vskutku hnutím mládeže; v Anglii to není tak docela jisté.

Nemohu soudit literární cenu Foglarova díla. Nejsem odborník. To musí posoudit lidé povolanejší. Ale Foglar je určitě významná osoba české kulturní historie a jeho Rikitan nebude tak rychle zapomenut. Hoši budou ještě po delší dobu honit bobříky a událost s lahví vody kterou oddíl zízlivých chlapečků vylil do psí misky poněvadž to bylo příliš málo vody pro všechny a nikdo z nich nechtěl zkrátit druhé, bude ještě dlouho inspirací ~~naš~~ hrdinného a obětavého ethosu.

U č a s t n a š i c h s k a u t ů n a J a m b o r é

Jamboré Nordjamb 75 se koná v jižním Norsku 29 července - 8 srpna.

Podle zásad všech světových Jamboree mohou se ho účastnit jenom hoši 14 - 18 let, registrovaní v některé skautské organizaci uznané Světovým Ustředím. Prozatím jenom jeden náš oddíl je registrován jako součást Švýcarského Verbundu.

Velká většina našich hochů je pod 14 let.

Bude tudíž, pravděpodobně dosti málo našich hochů, kteří se budou moci účastnit. Počet vůdců nad 18 let je omezen a jenom jeden může se účastnit na každých 9 chlapců. V to je počítán všechen dospělý personál.

Usilujeme o to, aby alespon malá skupina našich skautů jela jako celek a ne aby chlapci byli rozdělení po jednom do cizích kontingentů. Doufejme, že se to nějak podaří.

Snad se také podaří uspořádat pro naše skauty ve Švýcar tábor poblíže Jamboree, aby se mohli alespon jako diváci několikrát na Jamboree podívat.